

Tenim al davant un advocat que se'ns mostrarà atípic en moltes de les decisions professionals que ha pres i que n'és conscient: "Jo mateix dic als meus amics que vaig contracorrent."

Un primer exemple: "Vaig començar dintre d'una especialització però m'he convertit en un generalista perquè això és el que es demana a comarques. Anteriorment havia fet dos màsters, un en dret fiscal i un altre en dret laboral, de manera que vaig exercir d'assessor d'empresa. Però a mi, que sóc fill de Barcelona, m'agrada molt la gent del poble i me'n vaig anar a viure a Vilassar de Dalt." Per tant ell es defineix com un "advocat de capçalera."

El segon exemple: "Tinc molts clients que em consulten les coses abans de fer-les, no un cop ha sorgit el problema." Es refereix "als meus clients de sempre, perquè també me n'arriben d'espòradics, recomanats per altres representats meus, que ja tenen el problema al damunt. Jo he acostumat els meus clients que em consultin qualsevol problema que els sorgeixi, sigui del tipus que sigui. Ara per ara els temes que més em comenten són incompliments de contractes i qüestions matrimonials." Ara bé, "els casos amb què millor m'ho he passat han estat aquells en què, tenint la llei en contra, he fet pensar el jutge i he guanyat el judici parlant de dret i de justícia en majúscules, no de lleis. Això és anar a l'essència perquè el dret, en el fons, és fer que prevalgui la justícia, cosa que és difícil perquè sempre hi ha circumstàncies, res és del tot blanc o negre. Fer pensar el jutge no és fàcil ja que, per a ell, el més còmode és aplicar la llei." Però algun cop també es perd un judici sense esperar-s'ho. "Només m'ha passat una vegada i vaig pensar que m'havia equivocat jo."

Respecte a les actuacions d'alguns professionals davant d'un problema, en Lluís Vergés considera que "moltes vegades es provoquen plets que es podrien solucionar sense necessitat d'arribar al jutjat. Falta una mica de cultura pactista. El paper dels advocats és resoldre problemes, no crear-ne, però calen dues voluntats per estalviar-se la visita al jutjat."

A l'hora de treballar qualsevol tema creu que "el client s'ha d'oblidar del problema i deixar-lo a les teves mans; l'important és que t'expliqui tot el que té relació amb aquell assumpte" i desmitifica la figura de l'advocat tot col·locant-la a l'alçada de la resta de la societat: "Jo trec importància a la feina que fem tot i que crec que és important. Tots, per damunt de tot, som persones, independentment de la tasca que desenvolupem, i tots tenim els mateixos drets." No obstant això, el nostre entrevistat ha arribat a la conclusió que "la gent té por als advocats, perquè creuen que hauran de pagar molts diners i prefereixen anar a un gestor", de manera que "molts altres professionals ens estan trepitjant el terreny; l'únic especialista en dret hauria de ser l'advocat."

A Lluís Vergés no li preocupa no oferir la imatge convencional de l'advocat: "En el fons passo de la imatge i sóc capaç de rebre un client havent-me afaitat el dia abans. Jo no sóc un venedor de mi mateix, però sí que sóc una persona de fiar, i el client ho sap. Hi ha advocats, especialment a Barcelona, que venen una imatge però mai no ha

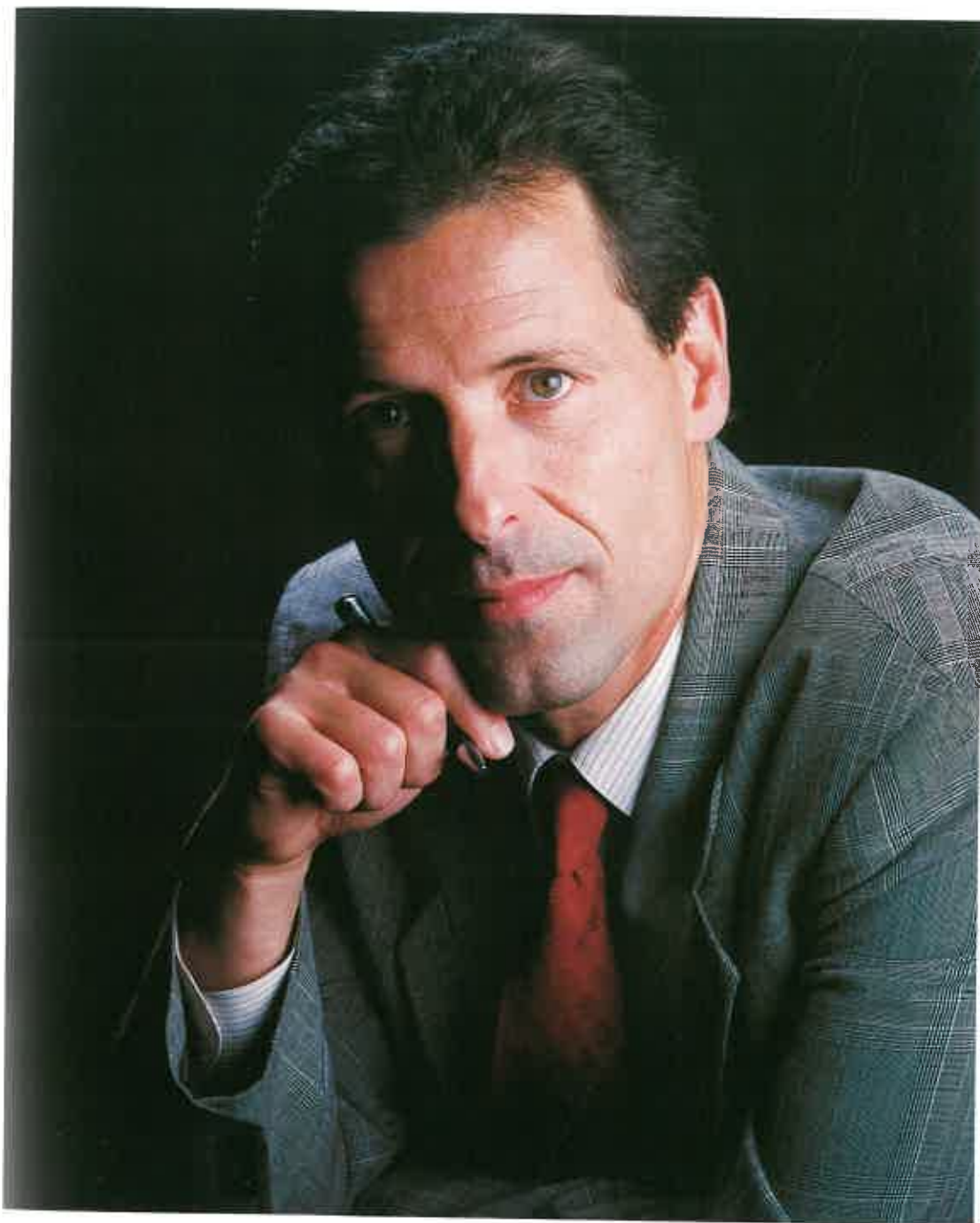
estat el meu cas." I continua: "Jo penso que vivim en una societat materialista i injusta perquè entre tots la fem així. Crec que hauríem de lluitar contra això. No puc acceptar que es cremin aliments per no fer abaixar el preu del mercat mentre hi ha gent morint-se de fam al Tercer Món. També crec que en el món de l'advocacia hi ha molt de materialisme perquè sembla que el triomf econòmic sigui el triomf personal. Jo no veig les coses d'aquesta manera però són així."

L'interès d'en Lluís per l'advocacia ve de molt enrere i ha estat vocacional però la seva carrera ha passat per moltes facetes: "De ben jove, a l'escola, ja vaig decidir que em volia dedicar al món de les lleis. Mentre en feia els estudis, a la Universitat de Barcelona, vaig començar a treballar en un bufet d'advocats, i vaig quedar desencisat d'estar dins d'un despatx esperant que vingués un client, així que, com que coneixia molt bé l'anglès, el francès i el dret internacional i m'agradava viatjar, vaig entrar al món de l'exportació. Però també en vaig sortir decebut, no pel tipus de feina sinó per les empentes entre els alts directius, de manera que el 1988 vaig prendre la decisió d'obrir el meu propi despatx d'advocat a Barcelona. Ara fa sis anys que sóc a Vilassar." I de ben segur que fins aquí l'han seguit els clients fets a la Ciutat Comtal donat que "avui dia, amb les bones comunicacions que hi ha, la distància no és problema. Si t'has guanyat la confiança d'un client, és difícil perdre-la a no ser que cometis un error important."

Després de moure's tant, el nostre convidat conclou que "a la vida, tota experiència passada és enriquidora. La meua estada a una empresa va resultar una bona passantia perquè em va permetre voltar món i conèixer gent de diferents idees, cosa que va enriquir molt la meua personalitat." I del món empresarial és la persona que considera el seu "mestre" a l'hora de concebre el dret. Es tracta de "Carles Acero, una persona amb molt sentit comú i molta lògica", característica que en Lluís valora molt positivament perquè considera que "en el fons el dret és sentit comú." A la universitat "m'ho vaig passar molt bé a les classes de Jordi Solé Tura, a segon de carrera, que ens feia dret constitucional. També tinc un bon record de Jorge Carreras, catedràtic de dret processal."

Per acabar, comentem la situació actual de la justícia a casa nostra: "Que la justícia sigui tan lenta pot ser degut a un problema de pressupostos, a la manca de jutges i de jutjats, a la llargada excessiva dels judicis que, tot i que està establerta per llei, no es compleix gairebé mai. En aquest sentit l'Administració hauria de complir el que marca la llei o s'hauria de modificar aquesta llei." La poca quantitat de jutges catalans s'explica perquè "aquí, a Catalunya, no hi ha massa vocació opositora" i així "redacto la demanda en català però la contesto en la llengua que usi el jutge. Potser és per por a no ser ben interpretat si no m'expresso en la llengua del jutge."

Tal com adverteix als seus amics, Lluís Vergés és un lletrat atípic en molts aspectes, i a nosaltres ens ho ha deixat entreveure en uns quants moments de l'entrevista.

“El dret, en el fons, és fer que prevalgui la justícia, cosa que és difícil perquè sempre hi ha circumstàncies, res és del tot blanc o negre”

Lluís G. Vergés - Vilassar de Dalt (Maresme)